

opusdei.org

Meditacije: peta korizmena nedjelja (ciklus C)

Razmatranje za meditaciju 5. korizmene nedjelje. Predložene teme su: Isus oprašta ženi preljubnici; Ispovijed je pogled u budućnost; Vrijednost skrušenosti.

3.04.2022.

- Isus oprašta ženi preljubnici.
- Ispovijed je pogled u budućnost.
- Vrijednost kajanja.

.....

ČINI SE da su farizeji konačno našli povoljnu priliku da se dočepaju Isusa. Predstavlja mu se žena uhvaćena u preljubu koja je, prema židovskim propisima, zaslužila kamenovanje do smrti. Što bi o tome rekao učitelj iz Nazareta, koji je uvijek bio tako sklon opraštanju grešnicima? No čini se da Isus niti ne primjećuje njegovu optužbu. Pomalo ravnodušno počinje pisati po tlu. I dok farizeji inzistiraju da nešto kaže, on ustaje i uzvikuje: "Tko je bez grijeha, neka prvi baci kamen" (Iv 8,7).

Možemo zamisliti strah te žene dok je zatvorenih očiju čekala pljusak kamenja. Bila bi uvjerenjena da joj je životu došao kraj. I možda bi, pokajavši se za svoje grijeha, taj kraj doživjela kao čin pravde. Nije, međutim, računala na milosrđe Božje koje nadilazi svaku ljudsku

proračunatost. Jedan po jedan tužitelji su otišli i ona je ostala sama pred Isusom. Kao i svaki put kad idemo na sakrament ispovijedi, Kristov se pogled pun ljubavi zaustavio na njezinim licu i oprostio joj je. "Primiti oproštenje grijeha preko svećenika uvijek je novo, originalno i neponovljivo iskustvo. To nas tjera da prijedemo od toga da smo sami sa svojim jadima i svojim tužiteljima, poput žene u Evandjelju, do toga da se osjećamo oslobođeni i ohrabreni od strane Gospodina, koji nas potiče da počnemo ispočetka"(1).

„Ženo, gdje su ti tužitelji? – pita Isus–. Zar te nitko nije osudio? (Iv 8,10). Žena je znala da je sagriješila i možda je čekala optužujuću riječ tog tajanstvenog rabina. Ali Gospodin, umjesto da je prekori, daje joj dva blaga: Božje oproštenje i nadu u novi život. „Ni ja te ne osuđujem. Idi i od sada više ne griješi” (Iv 8,11).

"BRAĆO, ja nipošto ne smatram da sam već dohvatio. Jedno samo: što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem, k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu" (Fil 3,13-14). Naš put vjere uvijek je impregniran budućnošću. Želimo da svaka gesta našeg života bude iščekivanje neba. Pozvani smo učiniti cilj našeg života sadašnjim, u svakodnevnim detaljima našeg dana.

Svaki put kad tražimo Božje oproštenje, mi trčimo prema Isusu i stoga očekujemo nebo u našem zemaljskom životu. U ispovijedi ulazimo i sudjelujemo u plodovima Kristove smrti i uskrsnuća. Stoga u sakramentu milosrđa možemo intimno doživjeti da se "njegove prikovane ruke otvaraju svakom čovjeku i pozivaju nas da mu pristupimo sa sigurnošću da će nas

dočekati i prigrliti u zagrljaj
beskrajne nježnosti" (2).

Spoznaja da nam je Gospodin
oprostio navodi nas da se
oslobodimo loših iskustava iz
prošlosti i usmjerimo svoj pogled
prema budućnosti. „Samo naprijed,
što bude! – poticao je sveti Josemaría.
Blisko ruku pod ruku s Gospodinom,
smatrajte da Bog ne gubi bitke. Ako
se iz bilo kojeg razloga udaljite od
njega, reagirajte s poniznošću i
počnite iznova; glumiti izgubljenog
sina svaki dan, čak i više puta
dvadeset i četiri sata dnevno;
prilagoditi svoje skrušeno srce u
ispovijedi, pravom čudu ljubavi
Božje. U ovom divnom sakramentu
Gospodin čisti tvoju dušu i
preplavljuje te radošću" (3).

PREMA STAROJ tradiciji Crkve, ove pete korizmene nedjelje, nabožne slike u crkvama i raspela mogu se pokrivati velom. Ljubičasta boja ovih tkanina podsjeća nas da se nalazimo u pokorničkom vremenu. Privremeni nestanak prikaza Boga, anđela i svetaca pripravlja nas za dublje promišljanje.

Crkva nas je oduvijek učila da je "među djelima pokornika na prvom mjestu skrušenost" (4). Nije samo ljudski napor učiniti stvari kako treba. Taj je čin "pokret skrušena srca (Ps 51,19), privučena i potaknuta milošću (usp. Iv 6,44; 12,32) da odgovori na milosrdnu ljubav Boga koji nas je prvi ljubio" (5). Stoga se kajanje ne sastoji od opresivne percepcije krivnje, koja nas možda dovodi do obeshrabrenja svaki put kad osjetimo svoja ograničenja. Umjesto toga, radi se o osjetljivosti zaljubljenog srca koje, svjesno da je grješno, iskorištava čak i svoje

neuspjeha da pokaže Bogu da ga još uvijek voli.

Bog želi da se ljubav koju smo primili u pokori pretoči u želju da činimo dobro, da to isto milosrđe prenesemo na ljude oko sebe. Skrušenost je popraćena željom da Boga više ne uvrijedimo – kako ne bismo opet naudili sebi – i da se udaljimo od onoga što bi nas od njega moglo odvojiti. Marija je vidjela svog sina kako na križ nosi sve grijeha čovječanstva. Možemo je zamoliti, utočište grešnika, da nas obnovi svaki put kad pristupimo skrušenoj ispovijedi.

(1) Papa Franjo, Homilija, 29. ožujka 2019.

(2) Benedikt XVI., Govor, 21. ožujka 2008.

(3) Sveti Josemaría, Prijatelji Božji,
br. 214.

(4) Katekizam Katoličke Crkve, br.
1451.

(5) Isto, 1428.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-peta-
korizmena-nedjelja-ciklus-c/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-peta-korizmena-nedjelja-ciklus-c/)
(29.03.2025.)